

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 2C/14/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8212210447
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2013:8212210447.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov samosudcom JUDr. Karolom Krochtom v právnej veci navrhovateľa Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270 proti odporcovi E. Š., nar. XX.X.XXXX, J. J. XX, XXX XX L., t.č. Š. X, XXX XX B., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Petrovská 10, 909 01 Skalica, IČO: 42 264 154 zastúpeného JUDr. Jozefom Kempom, advokátom so sídlom Nám. Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob, o zaplatenie 629,98 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Navrhovateľ **n e m á** právo na náhradu trov konania a odporcovi náhradu trov konania

n e p r i z n á v a.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 47,65 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Jozefa Kempa, advokáta, Nám. Josifa Andriča 1, Chorvátsky Grob, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným na tunajšom súde dňa 4.12.2012 domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť mu sumu 629,98 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 18.3.2011 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania titulom náhrady

škody spôsobenej mu odporcom. Návrh odôvodňoval tým, že na základe uzavretej zmluvy o pripojení vypožičal odporcovi 2 ks SIM kariet, ktoré umožňovali odporcovi využívať navrhovateľom poskytované telekomunikačné služby a na základe dodatkov k nim odpredal mu mobilné telefóny Sony Ericsson C905 Cyber-shot a Sony Ericsson G502i RED za cenu zvýhodnenú oproti trhovej cene, pričom odporca sa zaviazal počas dohodnutej doby viazanosti používať služby a platiť za ne. V návrhu tvrdil, že svoj záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby viazanosti odporca porušil, čím navrhovateľovi vznikla škoda minimálne vo výške zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilných telefónov. Podľa navrhovateľa odporca si bol v zmysle Dodatkov vedomý, že mobilné telefóny sú mu predávané za cenu vo výške rozdielu medzi ich spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že odporca sa zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v Dodatkoch a že nedodržanie tohto záväzku navrhovateľovi spôsobí škodu minimálne v rozsahu poskytnutej zľavy z ceny telefónov, pričom v danom prípade sa jedná o škodu vo výške 480,96 € pri odpredanom mobilnom telefóne Sony Ericsson C905 Cyber-shot, keďže predajná cena telefónu bola 480,98 € a odporcovi bol predaný za akciovú cenu 0,02 € a škodu vo výške 149,02 € pri odpredanom mobilnom telefóne Sony Ericsson G502i RED,

keďže predajná cena telefónu bola 149,04 € a odporcovi bol predaný za akciovú cenu 0,02 €. Uviedol, že v minulosti funkciu paušalizovanej náhrady takýchto škôd plnili dohodnuté zmluvné pokuty, ale tie boli súdmi vyhlásené za neprijateľné zmluvné podmienky a navrhovateľ má povinnosť zdržať sa ich používania, preto si uplatňuje náhradu odporcom spôsobenej škody. V návrhu tiež tvrdil, že dlh, ktorý odporcovi vznikol neuhradením ceny poskytnutých služieb vo výške 235,23 € vyúčtovaných mu za obdobie 11/2010 až 1/2011 odporca po pokuse o pokonávku uhradil, preto si uplatňuje iba nárok na zaplatenie sumy 629,98 € ako škody, ktorá mu preukázateľne vznikla.

Odporca sa k návrhu na začatie konania, ktorý mu bol spolu s prílohami do vlastných rúk doručený dňa 2.5.2013 v priebehu konania nevyjadril.

Dňa 7.5.2013 bolo súdu doručené podanie Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov AZ, ktorým s poukazom na ust. § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku oznámilo, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na podporu odporcu, žiada o doručenie návrhu na začatie konania s prílohami a uplatňuje náhradu trov konania. Súd následne oznámil vstup uvedeného združenia do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu účastníkom a poučil ich o práve vzniesť námietku neprípustnosti vedľajšieho účasti. Účastníci takúto námietku nevzniesli, preto súd bez ďalšieho konal s týmto združením ako s vedľajším účastníkom na strane odporcu.

Tento vedľajší účastník sa k návrhu vyjadril tak, že poukazujúc na spotrebiteľský charakter veci a neprijateľnosť zmluvných dojednaní o zmluvnej pokute z ktorých podľa vedľajšieho účastníka navrhovateľ odvodzuje svoj nárok na náhradu škody navrhoval návrh v celom rozsahu zamietnuť. Konkrétne tieto dôvody rozviedol vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu zo dňa 28.5.2013.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na ktorom vec v súlade s ust. § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) prejednal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa, odporcu a vedľajšieho účastníka s prihliadnutím na obsah spisu a vykonané dôkazy nakoľko títo sa naň napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavili a o odročenie pojednávania nežiadali.

Navrhovateľ návrhom uplatnil nárok na náhradu škody, ktorú mu odporca mal spôsobiť tým, že nezotrval s navrhovateľom v zmluvnom vzťahu dohodnutý čas.

Vychádzajúc z predložených listinných dôkazov súd mal za preukázané, že navrhovateľ uzavrel s odporcom ako fyzickou osobou - podnikateľom dňa 27.11.1998 Zmluvu o pripojení, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky a dňa 18.12.2008 s ním uzavrel 2 Dodatky k tejto zmluve. Predmetom dodatkov bola dohoda strán na aktivácii, resp. zmene účastníckeho programu a dohoda o predaji koncového telekomunikačného zariadenia so zľavou z jeho spotrebiteľskej ceny za zvýhodnenú kúpnu cenu a dohoda o ďalších benefitoch. Odporca sa v Dodatkoch zaviazal zaplatiť kúpnu cenu predaných mobilných telefónov a mať počas doby viazanosti 24 mesiacov odo dňa uzavretia Dodatkov (viď ich bod 2.3) aktivovaný na SIM karte taký účastnícky program, resp. jeho variant, u ktorého výška mesačného poplatku dosiahne prinajmenšom stanovenú sumu (47,36 € resp. 23,66 €). Tiež sa zaviazal (článok 2 bod 2.3 Dodatkov) po dobu viazanosti zotrvať v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom a po celú túto dobu bez prerušenia využívať poskytované služby a neuskutočniť žiaden úkon, ktorý by smeroval k ukončeniu alebo ktorého účelom by malo byť ukončenie platnosti Zmluvy a/alebo Dodatku pred uplynutím doby viazanosti, tiež sa zaviazal nepožičať o vypojenie SIM karty z prevádzky, a nedopustiť sa takého konania, ani ho neumožniť, na základe ktorého by navrhovateľovi právo odstúpiť od Zmluvy alebo ju vypovedať z dôvodov nesplnenia alebo porušenia povinností zo strany odporcu.

Vychádzajúc z ničím nespochybnených tvrdení navrhovateľa, predložených faktúr a pokusu o pokonávku mal súd za preukázané, že odporca riadne a včas nezaplatil navrhovateľovi cenu za poskytovanie služieb za obdobie 11/2010 - 1/2011, čím porušil zmluvné povinnosti v zmysle vyššie uvedenej Zmluvy a že tieto zaplatil navrhovateľovi potom, čo mu dňa 7.3.2011 bol doručený pokus o pokonávku s vyčíslením dlhu na cene služieb (235,23 €).

Navrhovateľ tvrdí, že odporca porušil svoj záväzok zotrvať s ním v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby viazanosti a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby, čím mu spôsobil škodu, ktorej zaplataenia sa teraz domáha.

Súd po vykonanom dokazovaní návrh navrhovateľa vyhodnotil ako nedôvodný a preto ho zamietol v celom rozsahu.

Z návrhu je zrejmé, že navrhovateľ po tom ako sú mu zamietané návrhy o zaplataenie zmluvných pokút z dôvodu, že predmetné zmluvné ustanovenia (o dojednaní zmluvnej pokuty) boli súdmi vyhlásené za neprípustné pre ich neprijateľnosť, a že vzhľadom na rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011 je tu daná podľa § 53a Občianskeho zákonníka povinnosť navrhovateľa zdržať sa ďalšieho uplatňovania nárokov na zaplataenie týchto zmluvných pokút pristúpil k zmene pri uplatňovaní svojich nárokov tak, že už nepožaduje zaplataenie zmluvných pokút ale náhradu škody vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenou odpredaných mobilných telefónov a ich akciovou cenou. V prejednávanej veci je tento rozdiel pri dvoch odporcovi odpredaných telefónoch 629,98 € a tento rozdiel považuje navrhovateľ za škodu vzniknutú porušením povinnosti odporcu.

Navrhovateľ ďalej poukazuje na proklamáciu obsiahnutú v čl. 3. bod 3.7 Dodatkov k Zmluve o pripojení podľa ktorého „účastník vyhlasuje, že si je vedomý, že MT je mu

predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.3 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou MT a v zmysle tohto Dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny, len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto Dodatku po dobu dohodnutú v tomto Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov uvedených v článku 2 v bode 2.2, 2.3 alebo 2.4) vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT, ako aj prípadný obsah Prílohy č. 1 Dodatku, by spôsobilo, že Podniku vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT)“.

Zo skutkového vymedzenia nároku navrhovateľa na náhradu škody vyplýva, že zaplataenia tejto škody sa domáha z dôvodu porušenia povinnosti odporcu zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dobu minimálne 24 mesiacov. Taktisto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné v danom prípade právne posudzovať podľa zákonných ustanovení o náhrade škody, a nakoľko sa v danom prípade medzi účastníkmi jednalo o obchodný záväzkový vzťah (zmluva aj jej dodatky boli uzavreté medzi podnikateľmi, a pri vzniku záväzkového vzťahu bolo zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týka ich podnikateľskej činnosti, o čom súd vzhľadom na predmet zmluvy a predmet podnikania odporcu-inžinierska, obchodná a sprostredkovateľská činnosť s ktorým je nevyhnutne spojené používanie mobilného telefónu nemal žiadne pochybnosti) týmito zákonnými ustanoveniami sú ustanovenia Obchodného zákonníka o náhrade škody.

Podľa § 373 Obchodného zákonníka kto poruší svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu, je povinný nahradiť škodu tým spôsobenú druhej strane, ibaže preukáže, že porušenie povinností bolo spôsobené okolnosťami vylučujúcimi zodpovednosť. Za okolnosti vylučujúce zodpovednosť sa považuje prekážka, ktorá nastala nezávisle od vôle povinnej strany a bráni jej v splnení jej povinnosti, ak nemožno rozumne predpokladať, že by povinná strana túto prekážku alebo jej následky odvrátila alebo prekonala, a ďalej, že by v čase vzniku záväzku túto prekážku predvídala (§ 374 ods.1 Obchodného zákonníka).

Podľa § 378 Obchodného zákonníka škoda sa nahrádza v peniazoch; ak však o to oprávnená strana požiada a ak to je možné a obvyklé, nahrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu. Ak tento zákon neustanovuje inak, nahrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk. Nenahrádza sa škoda, ktorá prevyšuje škodu, ktorú povinná strana v čase vzniku záväzkového vzťahu ako možný dôsledok porušenia svojej povinnosti predvídala alebo ktorú bolo možné predvídať s prihliadnutím na skutočnosti, ktoré v uvedenom čase povinná strana poznala alebo mala poznať pri obvyklej starostlivosti. (§ 379 Obchodného zákonníka).

Podľa § 380 Obchodného zákonníka za škodu sa považuje tiež ujma, ktorá poškodenej strane vznikla tým, že musela vynaložiť náklady v dôsledku porušenia povinnosti druhej strany.

Vychádzajúc z právnej úpravy zodpovednosti za škodu v Obchodnom zákonníku je zrejmé, že obchodný zákonník uzákonil objektívnu zodpovednosť za škodu s možnosťou liberácie v dôsledku čoho netreba posudzovať otázku zavinenia pri zodpovednosti za škodu. Predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle § 373 Obchodného zákonníka sú 1. protiprávny úkon, 2. vznik škody a 3. príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody, pričom všetky uvedené predpoklady majú objektívnu povahu a zodpovedná strana sa môže od zodpovednosti oslobodiť (liberovať)

len ak preukáže, že k nesplneniu povinnosti došlo v dôsledku okolností vylučujúcich zodpovednosť (§ 374 ods.1 Obchodného zákonníka). Existenciu všetkých troch predpokladov zodpovednosti musí pritom preukázať poškodený a ten kto škodu spôsobil preukazuje okolnosti vylučujúce jeho zodpovednosť ktoré ak preukáže, oslobodí sa od povinnosti nahradiť škodu.

V prejednávanej veci navrhovateľ ako ten, komu mala byť škoda spôsobená a kto preto niesol dôkazné bremeno nepreukázal už splnenie predpokladu uvedeného v bode 1 (protiprávny úkon). Vychádzajúc zo skutkového vymedzenia návrhu a predložených listinných dôkazov súd konštatuje, že navrhovateľ nepreukázal, že odporca v zmluvnom vzťahu nezotrval po dobu viazanosti vyplývajúcu zo zmluvy.

Pri tomto závere súd vychádza z toho, že spôsob ukončenia zmluvy o pripojení je uvedený v Článku 4 (Doba platnosti a ukončenie Zmluvy) Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb (ďalej len Všeobecné podmienky), ktoré sú súčasťou zmluvy.

Podľa bodu 4.1 týchto Všeobecných podmienok platnosť zmluvy zaniká a) dohodou zmluvných strán, b) odstúpením od zmluvy, c) výpoveďou zmluvy, d) smrťou alebo zánikom účastníka.

Všeobecné podmienky ďalej upravujú podrobnejšie zánik zmluvy z jednotlivých vyššie uvedených dôvodov.

V prejednávanej veci navrhovateľ ukončenie písomne uzavretej zmluvy o pripojení niektorým z hore uvedených dôvodov (dohodou; odstúpením; výpoveďou; smrťou alebo zánikom účastníka) ničím nepreukázal a dokonca ani netvrdil, ktorým z uvedených spôsobov a kedy konkrétne malo k takémuto ukončeniu dôjsť, obmedzil sa len na všeobecné konštatovanie, že odporca „porušil základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby viazanosti“. Za takých okolností neprichádza do úvahy iný záver ako ten, že platné ukončenie zmluvy s odporcom preukázané nebolo a teda treba mať za to, že odporca svoj záväzok zotrvania v zmluvnom vzťahu po dobu viazanosti uvedenú v Dodatkoch (24 mesiacov odo dňa uzavretia Dodatkov) splnil na čom nič nemení, že v jednej z faktúr bol účtovaný poplatok za odpojenie, pretože odpojenie ako faktický, nie právny úkon nie je uvedené medzi spôsobmi zániku zmluvy, čím nie je daný už predpoklad -č. 1 vzniku škody.

Pokiaľ ide o samotný vznik škody (predpoklad č.2), k tomu súd uvádza, že podľa navrhovateľa mu vznikla škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou mobilných telefónov a ich akciovou cenou. Škodou sa rozumie skutočná škoda a ušlý zisk. Skutočnou škodou je to, o čo sa majetok poškodeného zmenšil. Vynaloženie nákladov, ktoré vznikli v príčinnej súvislosti so vznikom škody, sa tiež považujú za škodu (pozri ust. § 380 ObchZ <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=424609&FragmentId2=424610>>). Ušlým ziskom sú vyčísliteľné hodnoty, o ktoré sa majetok poškodeného v dôsledku škodnej udalosti nezväčšil. Preukazovanie ušlého zisku je často problematické a určitým návodom je § 381 <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=424611&FragmentId2=424612>>, tzv. abstraktný ušlý zisk. Dôkazné bremeno pokiaľ ide o škodu a jej výšku znáša poškodený.

Aj keby bol splnený zo strany odporcu predpoklad protiprávneho úkonu, k tvrdenej škode (napriek deklarácii uvedenej v bode 3.7 Dodatkov) by nedošlo. Podľa názoru súdu za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky navrhovateľa

v snahe získať zákazníkov tento predáva mobilné telefóny dobrovoľne za nižšiu ako skutočnú cenu. Účel sledovaný teraz navrhovateľom podaným návrhom bolo možné dosiahnuť iným spôsobom (napr. podmienením právneho úkonu). Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilného telefónu

tak nie je následkom (tvrdeného ale nepreukázaného) protiprávneho úkonu odporcu ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi navrhovateľom a odporcom. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany navrhovateľa reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nesplnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporcom vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa tak nedošlo, pretože tento za mobilný telefón obdržal dojednanú kúpnu cenu.

S vyššie uvedeným záverom je spojené zároveň aj nesplnenie 3. predpokladu pre vznik škody (kauzálny nexus), pretože aj v prípade preukázania nezotrvania odporcu v zmluvnom záväzku po určitú dobu, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku navrhovateľa (ako uplatnenej škody) by nebol tento protiprávny úkon ale kúpna zmluva s odporcom s obdržaním dojednanej kúpnej ceny.

Navyše v prejednávanom prípade dĺžka doby, počas ktorej odporca svoju povinnosť platiť cenu služieb preukázateľne riadne plnil úplne vylučuje možnosť vzniku akejkoľvek škody na strane navrhovateľa. Navrhovateľ sa domáha náhrady škody za nenaplnenie doby viazanosti vyplývajúcej z dodatkov (24 mesiacov) s tým, že v dôsledku uvedeného nedošlo k splateniu navrhovateľom poskytnutej zľavy z kúpnej ceny predaných mobilných telefónov vzhľadom na záväzok účastníka platiť počas doby viazanosti bez ohľadu na rozsah využívania služieb pravidelne mesačné poplatky, ktorými by sa zľava splatila. Navrhovateľ sa však mechanicky domáha náhrady škody vo výške plného rozdielu medzi skutočnou a akciovou cenou telefónov pričom vôbec nezohľadňuje dĺžku doby, počas odporca svoje povinnosti plnil, čím logicky súčasne splácal poskytnutú zľavu z ceny telefónov. V danom prípade je v článku 2.3 Dodatkov uvedená doba viazanosti 24 mesiacov odo dňa uzavretia týchto Dodatkov. Dodatky boli uzavreté dňa 18.12.2008, doba viazanosti tak končila k 18.12.2010. Súd v tejto súvislosti uvádza, že vzhľadom na už citovaný článok 2.3 Dodatkov má za nepreukázané tvrdenie o dobe viazanosti do 13.6.2011 uvedené v akomsi počítačovom výpise označenom ako „Detaily k SOS“ (čl.5 až 6 spisu), keďže v Dodatkoch je jasne uvedená doba viazanosti 24 mesiacov odo dňa ich uzavretia. Vzhľadom na uvedené, keďže odporca nezaplatil cenu služieb za obdobie až 11/2010-1/2011, je zrejmé, že navrhovateľovi by už reálne takto na absolútnom konci doby viazanosti mohla vzniknúť iba minimálna škoda (lebo drvivú časť zľavy ceny telefónov odporca v cene služieb predtým splatil). V súdnej veci ale odporca po pokuse o pokonávku uhradil aj túto cenu služieb, teda cenu služieb za obdobie 11/2010-1/2011, uhradená bola preto cena služieb za celú dobu viazanosti a je teda zrejmé, že odporca tu splatil celú časť poskytnutej zľavy kúpnej ceny mobilných telefónov, ktorá bola rozkalkulovaná do ceny poplatkov za služby počas doby viazanosti. Preto je úplne vylúčený vznik akejkoľvek škody navrhovateľovi.

Vzhľadom na uvedené súd návrh navrhovateľa o zaplatenie škody vo výške 629,98 € v celom rozsahu zamietol. A keďže s plnením neexistujúceho záväzku sa odporca nemohol dostať ani do omeškania, zamietol návrh aj v časti zaplatenia úrokov z omeškania.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 151 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku.

Vzhľadom na zamietnutie návrhu v celom rozsahu neúspešný navrhovateľ právo na náhradu trov konania nemá.

Úspešný odporca návrh na uloženie povinnosti navrhovateľovi nahradiť mu trovy konania v priebehu konania neurobil, súd mu preto náhradu trov konania nepriznal.

Návrh na rozhodnutie o trovách konania však podal vedľajší účastník, ktorý trovy konania aj včas vyčíslil (v podaní zo dňa 28.5.2013). Vedľajší účastník má na náhradu trov konania právo za rovnakých podmienok ako účastník, na strane ktorého v konaní vystupoval, preto vzhľadom na výsledok konania a plný úspech odporcu mu súd priznal náhradu trov konania.

Vedľajší účastník trovy konania vyčíslil tak, že tieto pozostávajú z trov jeho právneho zastúpenia vo výške 95,12 €.

Vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, čo je zrejmé z ust. § 93 ods. 4 O.s.p. Občiansky súdny poriadok v ust. § 24 a nasl. umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť i advokát. Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach pritom nevylučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom, sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. Náklady s tým spojené sú vždy potrebné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom. Niet preto dôvod na iný záver ako ten, že pokiaľ v súvislosti so vstupom a účasťou v konaní vznikli vedľajšiemu účastníkovi trovy konania, má aj vedľajší účastník podľa výsledku konania právo na náhradu účelne vynaložených trov konania, vrátane trov spojených s jeho právnym zastúpením. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vyvodiť z čl. 47 Ústavy SR. V podstate to znamená, že trovy právneho zastúpenia treba považovať za účelne vynaložené trovy. Každý má právo na to, aby bol zastúpený advokátom. (v tejto súvislosti viď tiež Uznesenia Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.3.2012 sp.zn.7Co/34/2012, zo dňa 21.6.2013 sp.zn.14Co/11/2013, zo dňa 3.7.2013 sp.zn.3Co 57/2013, či Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 9.8.2012, sp. zn. 15Co/169/2012 dostupné na www.justice.gov.sk).

Trovy konania vedľajšieho účastníka považované súdom za účelné, dôvodné a preukázané pozostávajú z náhrady trov jeho právneho zastúpenia vo výške spolu 47,65 €.

Tieto priznané trovy právneho zastúpenia pozostávajú z odmeny za 1 úkon právnej služby, a to za prevzatie, prípravu zastúpenia a prvú poradu s klientom v požadovanej výške 39,84 € podľa § 10 ods.1 a 2 v spojení s § 14 ods.1 písm.a/ Vyhlášky 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, (v znení účinnom do 30.6.2013 v spojení s § 20c Vyhlášky účinným od 1.7.2013), čo po pripočítaní náhrady výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné / režijný paušál / za uvedený úkon právnej služby vo výške 7,81 € podľa § 16 ods.3 tejto Vyhlášky činí na trovách právneho zastúpenia a náhradách advokáta spolu 47,65 €.

Trovy konania vo výške 47,65 € je navrhovateľ povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu (§ 149 ods.1 O.s.p.)

Odmenu požadovanú za úkon právnej služby - vyjadrenie vedľajšieho účastníka zo dňa 28.5.2013 súd nepriznal z dôvodu neúčelnosti. Predmetom náhrady môžu byť iba

trovy, ktoré boli potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva (v tejto súvislosti viď napr. Uznesenie Najvyššieho súdu SR 5Obo 6/2009 zo dňa 30.1.2009). Trovy vynaložené v konaní v súvislosti s úkonom právnej služby - vyjadrenie zo dňa 28.5.2013 súd vychádzajúc z konkrétneho obsahu tohto úkonu vo vzťahu k predmetu konania nepovažuje za trovy potrebné na účelné uplatňovanie či bránenie práva, na náhradu ktorých by bolo možné navrhovateľa zaviazat'. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci 4MCdo 21/2009 (v Uznesení zo dňa 25.2.2010) v súvislosti s povinnosťou súdu rozhodujúceho o priznaní náhrady trov konania skúmať účelnosť vynaložených trov konania túto účelnosť vyložil tak, že „Účelnosť je vlastnosť procesu spočívajúca v sledovaní cieľa. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Je preto potrebné rozlišovať medzi právom účastníka konania (fyzickej, právnickej osoby, štátneho orgánu) na právnu pomoc a nárokom na náhradu trov konania za poskytnutú právnu pomoc. Trovy konania potrebné na účelné vynaloženie alebo na ochranu práv sa však nemôžu posudzovať ako celok, aj keď účastník má právo na náhradu trov konania, pretože každý úkon alebo každé plnenie trov treba posudzovať samostatne.“ Súd nevidí dôvod na odchýlenie sa od uvedeného výkladu účelnosti trov konania.

V danom prípade konkrétny obsah tohto úkonu právnej služby, v súvislosti s ktorým mali trovy vzniknúť (vyjadrenie vedľajšieho účastníka zo dňa 28.5.2013) z hľadiska sledovaného cieľa, teda „pomoci v spore“ neodôvodňuje záver o ich účelnosti. Vedľajší účastník v tomto vyjadrení argumentoval spôsobom, ktorý sa nijako netýkal konkrétnych okolností prejednávanej veci. Vedľajší účastník bez bližšieho odôvodnenia charakteru vzťahu ako spotrebiteľského argumentoval spotrebiteľskou ochranou odporcu,

hoci ako už bolo uvedené zmluva a dodatky boli s odporcom uzavreté ako s podnikateľom pri jeho podnikateľskej činnosti a teda sa vôbec nejednalo o spotrebiteľský vzťah. Vedľajší účastník celú svoju argumentáciu založil na zdôvodňovaní neprijateľnosti zmluvnej pokuty, hoci v danom prípade predmetom konania bola náhrada škody a tá vôbec nebola vyvodzovaná z dojednaní o zmluvnej pokute ako to vedľajší účastník tvrdil. Tento úkon vedľajšieho účastníka, za ktorý žiada priznať trovy nepriniesol vo vzťahu k podstate a predmetu konania žiadne právne argumenty alebo skutkové poznatky, ktoré by mali vplyv na rozhodnutie súdu vo veci, čo súdy samo osebe považujú za dôvod nepriznania trov (viď napr. časť III Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky III.ÚS 117/2011 zo dňa 27.9.2011).

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy spojené s vyhotovením tohto podania navrhovateľovi uložiť nemožno, lebo tieto trovy vedľajšieho účastníka nespĺňajú základnú zákonnú požiadavku pre ich náhradu, a to požiadavku účelnosti ich vynaloženia (§ 142 ods.1 O.s.p.).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Bardejov.

1, V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2, Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3, Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (§ 251 ods. 1 O.s.p.).